

ישמעאל כרי שירגיש ושישאר לו לזכרון כל ימי חייו.

זבשעה שישב ה"זקן" בתוך ה"טרומביל" שלו צפה מרהוק וראה את שומר-הסף שלו כי "ידו בכל" נודעו וקרא אותו אליו גער בו בנזופה ואמר: עד שאתה מכה בנתינים שלי מוטב שתלך ותגרש את ה"זר"ים מארצנו ותדגום אונקלוס: עשרת שבטיא... אגב ספר לי אחר הנוצרים עורך עתון ערבי כי בשעת המהומה בעמאן אבד הנהג של עבדאללה את מכוניתו וכששאלו אותו על המספר שלו ענה: "עצאיה וכעכתיו!" (כלומר: מקל ושני כעכים) ובשעת-מעשה זקף אצבעו במקל ואח"כ עשה בשתי ידיו שני סגולים כמו שנאמר: "ידו בכל" מימש כפי שמצויר על מכוניתו ולא ידע "שופרו" של הילך כי זהו המספר בלשוננו: מאה וחמשים וחמשה * * *

וכתאר אני לי מרהוק את הוד מלכותו בשעה שעמדו לפניו כל הווידים והמנהיגים ובראותו כי רבים האורחים מן הכסאות (חבל, שלא שלחו מעט מהראינע "ציון"!) נפל על המצאה וכישמעאל בשעתו קפל את שתי רגליו מאחוריו וישב-תחתיו - על כל ארבע" ובשעת-מעשה פנת לכל אורחיו ואמר להם: סמני-תראו וכן-תעשו וקראתם

אותי לחיום "אח" הווידים והשדדים ישבו כלם במחילה לפני האח על-הרצפת כחצי גרו ענולה: הפראקים-נתפרקו לפרקים מאחור והמכנסים מפנים וענו כלם ואמרו: איכה ישבה מלכות על-הארץ?

ותמונה נהדרה זו מזכירה לי מנתני ישראל אצלנו של קבלת-נויפה הבחור יושב-כידוע על הקרקע ואומר ודוי לפני הקהל והם עונים אחריו: "אחינו אתה!" אחינו אתה!

אגב נודע לי כי הזמן שיתי לבין ככ"ז עסק ויודע לעשות "ביונים" והא ראייה: ה"מהמל" יוצא כידוע בכל שנה בהמון רב מדמשק למכה ויש מזה לדמשק תכנסה שנתית בשלשים אלף פונט ואולם עמד וישמעאל צריכין פרגס מה עשה? יצאה נורה מלפניו שמבאן ואילך יצא ה"מהמל" לא מדמשק אלא מעיר הבירה של בנו מחמל נפשו כלומר כעמאן...

באו ונהזיק טובה ליהודינו האנגלים שהם דורשים טובתנו כל הימים ורוצים לחדש ימינו כקדם מה עשו? לקחו אציל ביהואי ושמו כתרי-מלכות לראשו ועלשיו הוא מבפש לו גם כתרי-תורה של "זו חליפתו" כידוע וכבר רגש לו ב"ה בחד שם טוב בעמאן

בהפגנות ובני עשרת-השבטים אומרים להפליה לכהו עלינו למלך כדי לקרבנו אל בני-שמו וראיה לדבר שהמושל שלנו שיחיה רוצה לשמור דוקא על עתיקות ירושלם ומתנגד בכל תקף לבנין טרמביי בעירנו ויום יבוא בקרוב אי"ה ותצא פקודה מלפניו שכלנו נלבש עגאלים וכפיות וכיחוד מכנסים רחבים אשר כפי האגדה הערבית המציא אותם אברהם-אבינו (שורוואל בלע"ז עיין אגדות הפלחים של-מיוחס) ויש לנו עליהם זכות היסתורית וקעיה מיוחדת במנהגם. ביום ההוא לא יהיו עוד פראקים בציון ולא סמוקינג (גם הלבו שלו) בירושלם לא חלק בטרמביי ולא נחלה ב"טרומביל" לא חלילה חשמל אלא דוקא קנריה נמל גדול מאחור וחמור קטן מלפנים כישמעאל בשעתו וכשנים קדמוניות * * *

ומה יצא לנו מזה? אין אני דיפלומט גדול אבל יודע אני כי טובה גדולה לא הביא לנו בקור-מלכים זה ולא תצמחנה לנו מזה "ישועות ונחמות" אפילו פחות מענין פתחי... מחמת שהוא בבחינת "מכת מהינה" לא רק בארץ ערב אלא גם בא"י ומיום שבא לעמאן נעשה שמה במחנה הערבים הנוצרים ויהודים אחרים מאנ"י שבו ממש לתחיה והם חושבים שאס"אט הנה בא הקץ לציונים:

בני-יהודנו הרימו ראש ובראותם את "מלכם בתוכם" הם-מניחים להם "צפרים בחיקם" ואל-מוזג צועק כמנן שכתוב בהפטרה של שבת זו: "נעלה ביהודה ונקיצנה ונמליך עלינו את בן-הוסיו" ואת אשר עם לבבי לא אכחד מכם חביבי התלמידים כי איני מצטער חלילה על עקשנותם של בני-יהודנו נגד הכרת הצהרת-בלפור כשם שלא הצטערתי אז בשעה שהתנגדו לסוכנות הערבית שהציע להם ה"רבי" אדריכה... ואומר אני תמיד: כל דעבד דהמנא לטב עבד ולו הייתי רוטשילד או אפילו נתן שטרונים הייתי פשוט משלם לבני-יהודנו שלא יסכימו בשום אופן להצהרת בלפור מחמת שחושש אני קצת למורשון לאומי שלהם. חושש אני שאם תבוא חלילה ממשלת ז"ד ים בארץ נעבר על "לא תעשה לך כל פס" (תעורה) ונחדש ימינו כקדם כלפני המלחמה וחלא יש לנו כבר ב"ה קונסול בא"י משלנו ובשעת הדחק יהיו לנו שבעה שמות ביתרו בשעתו.

וואם תרצו רבותי שאגיד לכם את כל האמת אינני-אני חושש כלל כ"ז שיש לנו עסק עם עשרת-השבטים לא חלילה מפני אהבת מרדכי אלא מפני שנאת עמו וכדי שיחזה לבם ההבך ברור כל צרכו אמסר לכם בזה-מעשה שכתב לי תלמידי בחיפה

בזמן האחרון כפתבו וכלשונו ממש: שלשה שישבו בחיפה וסחנו בדרך ארץ זר ובמחותן המשותף שלנו - שכנהוג שני הצדדים מתנפחים על המחותן הזה - ושלשה אלה הני עורך "הכרמל" תלמידי וכתוב נכרי שלישי שלא היה מכריע בניהם. פתח העורך ואמר: אמשל לכם משל - אונטני אחד היה מהלך ברוד ופגע בשני סומים עניים מה עשה? הוציא מכיסו עשרה בשליקים ואחר שהשמיע קול צלצול המטבעות בידו אמר לשניהם: הרי לכם עשרה בשליקים בשביל שניכם ולא נתן את הכסף אף לאחד מהם התחילו שני הסומים טוענים ומדיינים זה עם זה. חד אומר אתה קבלת את כל הכסף הבח לי את חלקי והשני שידע שלא קבל כלום חשב שחברו מרמה אותו ומחזיק לעצמו את כל הכסף והתחילו רבים בניהם ודוחפים זא"ז עד שיצאה מחלקת גדולה ר"ל בין שני האמללים והאונטני מטייל לו הלך ושוב ונהנה מהמחזה.

משל למה הדבר דומה? מסתמא הבינותם בעצמכם תלמידים יקרים העיקר שהבסת נשאר ביד האונטני ושני הסומים רבים בניהם חנם...

עו מות